

عنوان مقاله:

شیوه بهره گیری از چهارچوب اصلاح شده روایتگری برای استفاده از تجارب بدیع در یادگیری سازمانی

محل انتشار:

فصلنامه روش شناسی علوم انسانی، دوره 20، شماره 80 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

محمدعلی سرلک - هیئت علمی دانشگاه پیام نور

محمد موسوی - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور

حسن عابد جعفری - دکتری مدیریت، عضو هیئت علمی دانشگاه تهران

محمدحسین مقدسان - دانشجوی دکتری مدیریت رفتار سازمانی، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

آن دسته از تجارب سازمانی که در هیچ کدام از دسته بندی های دانش موجود جای نمی گیرند، چالشی برای یادگیری سازمانی، که عمدتاً بر رویکرد علمی و تجربی تکیه می کند، فراهم آورده است. برای شناخت و یادگیری از این تجربیات بدیع، نیازمند به کارگیری روشی کارآمد هستیم. هدف این پژوهش ارائه و بررسی شیوه نوین هفت مرحله ای است که در آن فرایندهای روایتگری سازمانی، این نوع یادگیری را امکان پذیر می سازد. با به کارگیری این روش، بازیگران سازمانی فهمی مناسب از تجارب بدیع به دست می آورند، درباره معانی مشترک آن به توافق می رسند و از آن برای اقداماتی هماهنگ بهره می گیرند. همچنین، از طریق روایت، بازیگر خاطرات تجربیات بدیع خود و چگونگی دستیابی به آنها را استخراج می کند و این کار باعث ایجاد گزینه های جدید برای برخورد با تجارب بدیع در حال ظهور می شود. این مقاله، چهارچوب داستان سرایی ریزمن را، که برای تجربیات شخصی مطرح شده است، بررسی و سپس آن را به صورت مدلی برای استفاده در سازمان اصلاح می کند. در مرحله دوم، فرضیه «مناسب بودن این چهارچوب برای سازمان های ایرانی» را به نظرخواهی گذاشتیم که نتایج تحقیق فرضیه پژوهش را تایید کرد.

کلمات کلیدی:

یادگیری سازمانی، روایتگری، حافظه، دانش، تجارب بدیع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1298799>

